24.11.71 De Europæiske Fællesskabers Tidende Nr. L 259/9

KOMMISSIONENS FORORDNING (EØF) Nr. 2510/71

af 22. november 1971

om gennemførelsesbestemmelser vedrørende støtte til olivenolie

KOMMISSIONEN FOR DE EUROPÆISKE FÆLLESSKABER HAR -

under henvisning til traktaten om oprettelse af Det europæiske økonomiske Fællesskab,

under henvisning til Rådets forordning nr. 136/66/EØF af 22. september 1966 om oprettelse af en fælles markedsordning for fedtstoffer(1), senest ændret ved forordning (EØF) nr. 2554/70(2), særlig artikel 10, stk. 3,

under henvisning til Rådets forordning nr. 162/66/EØF af 27. oktober 1966 om samhandelen med fedtstoffer mellem Fællesskabet og Grækenland(3),

under henvisning til Rådets forordning (EØF) nr. 2311/71 af 29. oktober 1971 om støtte til olivenolie(4), særlig artikel 8, stk. 2, og

ud fra følgende betragtninger:

Ved sin forordning (EØF) nr. 2311/71 har Rådet fastlagt de principper, efter hvilke den i forordning nr. 136/66/EØF artikel 10 nævnte støtte ydes olivenolieproducenterne, og fastsat de forholdsregler, der skal sikre, at denne støtte kun ydes til varer, for hvilke der består en ret dertil; det tilkommer Kommissionen at udarbejde de hertil nødvendige gennemførelsesbestemmelser for året 1971/1972;

forordning (EØF) nr. 2311/71, artikel 3, hjemler indførelse af et kontrolsystem, der skal gøre det muligt at kontrollere, om der er overensstemmelse mellem den mængde olie, for hvilken der ansøges om støtte, og mængderne af de produkter, af hvilke olien udvindes, og den faktisk producerede oliemængde samt mulighederne for produktion af oliven og af olie i året 1971/1972; som følge heraf skal ansøgningerne om støtte, lagerbogholderiet i oliemøllerne og i de virksomheder, der udvinder olie af presserester, samt de dyrkningserklæringer, som skal indgives af olivenproducenterne, indeholde det mindstemål af oplysninger, der er nødvendige for kontrollen af denne overensstemmelse;

med det formål at sikre, at systemet med dyrkningserklæringer fungerer rigtigt, er det formålstjenligt at fastsætte en skæringsdag for indgivelsen af disse erklæringer;

med henblik på at sikre den korrekte anvendelse af systemet med dyrkningserklæringer bør de faktorer bestemmes, der skal tages i betragtning ved fastsættelse af de i forordning (EØF) nr. 2311/71, artikel 6 nævnte indikativudbytter;

på grund af den tekniske karakter af kontrolforanstaltningerne og af fastsættelsen af indikativudbytterne er det hensigtsmæssigt, at sagkyndige erhvervskredse deltager heri;

i medfør af artikel 7 i forordning (EØF) nr. 2311/71 foretager de producerende medlemsstater kontrol af rigtigheden af lagerbogholderiet i oliemøllerne og i de virksomheder, som udvinder olie af presserester; på grund af det store antal producerende oliemøller og af medlemsstaternes nuværende forvaltningstekniske muligheder er det derfor nødvendigt at foretage en stikprøvepris kontrol, omfattende et tilstrækkeligt repræsentativt antal oliemøller;

erfaringen har vist, at det i visse tilfælde ikke er muligt at kontrollere overensstemmelsen mellem den i ansøgningen angivne oliemængde og den, der figurerer i oliemøllernes bogholderi; der bør træffes forholdsregler for at overvinde denne vanskelighed;

der kan være tvivl om den mængde olie, for hvilken der kan opnås støtte, på grund af en uoverensstemmelse mellem den mængde, for hvilken der søges om støtte, og den, der fremgår af lagerbogholderiet; da udbytterne i oliven og i olie kun fastsættes som vejledende værdier, kan det vise sig, at den mængde, for hvilken der ansøges om støtte, er større end den, der fremgår af anvendelsen af disse udbytter på dyrkningserklæringerne; i så tilfælde bør den mængde, for hvilken der kan opnås støtte, bestemmes af medlemsstaternes kompetente organer;

(1) EFT nr. 172 af 30.9.1966, s. 3025/66.
(2) EFT nr. L 275 af 19.12.1970, s. 5.
(3) EFT nr. 197 af 29.10.1966, s. 3393/66.
(4) EFT nr. L 244 af 30.10.1971, s. 7.

det kan ligeledes vise sig, at den mængde olie af presserester, for hvilken der ansøges om støtte, er større end den, der følger af anvendelsen af de gennemsnitlige udbytter af olie af presserester fra de forskellige områder på de af udvindingsvirksomhederne modtagne presserester; i så tilfælde bør den mængde, for hvilken der kan opnås støtte, bestemmes på den ovenfor angivne måde; artikel 3, stk. 4, i forordning (EØF) nr. 2311/71 bestemmer, at medlemsstaterne kan fastsætte den mængde olie af presserester, for hvilken der kan opnås støtte, navnlig på grundlag af produktionen af jomfruolie; ved fastsættelsen af denne mængde bør der tages hensyn til det normale forhold mellem de mængder jomfruolie og olie af presserester, der udvindes af et og samme parti oliven;

en god funktion af det i artikel 8, stk. 1, i forordning (EØF) nr. 2311/71 nævnte kontrolsystem kan sikres, såfremt de deri nævnte produkter bringes under kontrol indtil det tidspunkt, hvor den i disse perioder indeholdte olie ikke længere kan opnå støtte;

det er nødvendigt i samhandelen mellem fællesskabslandene at kunne skelne mellem de produkter, der i bestemmelsesmedlemsstaten skal undergives det ovennævnte kontrolsystem, og de produkter, der ikke skal undergives dette kontrolsystem; dette formål kan nås ved anvendelse af de dokumenter, der blev indført ved Rådets forordning (EØF) nr. 542/69 af 18. marts 1969 om ordning for fællesskabsforsendelse(1) og ved Kommissionens forordning (EØF) nr. 2313/69 af 19. november 1969 om dokumentet for intern fællesskabsforsendelse, der udstedes som bevis for varers karakter af fællesskabsvarer(2);

artikel 8, stk. 1 i forordning (EØF) nr. 2311/71 bestemmer, at kontrollen kan ledsages af en sikkerhedsstillelse; denne sikkerhedsstillelse skal ske i de olivenolieproducerende medlemsstater, hvor der kan ansøges om støtte; der bør fastsættes en ordning for denne sikkerhedsstillelse og navnlig bør dens beløb fastsættes på et sådant niveau, at der ikke heri ligger en tilskyndelse til uberettiget at ansøge om støtte til den olie, som indeholdes i de produkter, der er undergivet kontrol;

de i denne forordning fastsatte forholdsregler er i overensstemmelse med udtalelse fra Forvaltningskomiteen for fedtstoffer –

UDSTEDT FØLGENDE FORORDNING:

Artikel 1

Denne forordning fastsætter de nærmere regler for ydelse af støtte til olivenolie for året 1971/1972.

Artikel 2

1. Vedrørende jomfruolie skal ansøgningen om støtte indeholde i det mindste følgende oplysninger:

a) ansøgerens fulde navn og adresse;

b) vægten af olie, idet det præciseres, at produktet er jomfruolie;

c) den eller de oliemøller, i hvilke oliven er blevet udvundet, med angivelse for hver af dem af den mængde oliven, der er forarbejdet, og den mængde olie, der er udvundet;

d) beliggenheden af den eller de bedrifter, hvor olivenhøsten har fundet sted, idet der henvises til dyrkningserklæringen vedrørende den eller de pågældende bedrifter;

e) for året 1971/1972 supplerer ansøgeren desuden sin ansøgning, idet han eventuelt bekræfter, at den i årene 1969/1970 eller 1970/1971 indsendte dyrkningserklæring stadig er gyldig.

2. Vedrørende olie af presserester skal ansøgningen om støtte indeholde i det mindste følgende oplysninger:

a) ansøgerens fulde navn og adresse;

b) vægten af olien, idet det præciseres, at produktet er olie af presserester;

c) den udvindingsvirksomhed, i hvilken olien er blevet fremstillet.

I tilfælde af, at en medlemsstat gør brug af den i forordning (EØF) nr. 2311/71 artikel 3, stk. 4 hjemlede mulighed, vedrører den i stykke 1 nævnte støtteansøgning tillige olie af presserester.

I dette tilfælde anføres i ansøgningen under litra c) de udvundne mængder olie af presserester.

Artikel 3

1. De i artikel 2, stk. 1, i forordning (EØF) nr. 2311/71 nævnte områder fastsættes af de producerende medlemsstater.

2. Antallet af ansøgninger om støtte, der skal fremsættes af hver ansøger, fastsættes under hensyntagen til nødvendigheden af kontrollen med den i artikel 10, stk. 1 b), anførte overensstemmelse.

3. Hver producerende medlemsstat fastsætter for indgivelsen af støtteansøgninger i hvert område en skæringsdato, der ligger så nær som muligt på afslutningen af olieproduktionen i det pågældende område. Disse datoer kan være forskellige for jomfruolie og for olie af presserester.

Dog skal indgivelsen af ansøgninger vedrørende jomfruolie være afsluttet før den i artikel 8, stk. 2, nævnte fastsættelse.

(1) EFT nr. L 77 af 29.3.1969, s. 1.
(2) EFT nr. L 295 af 24.11.1969, s. 8.

Artikel 4

1. I de producerende medlemsstater fører oliemøllerne et dagligt lagerbogholderi, som i det mindste viser:

a) mængderne af indgåede oliven, parti for parti, med angivelse af den, for hvis regning de forarbejdes;

b) mængderne af forarbejdede oliven;

c) mængderne af udvundne olier;

d) mængderne af udvundne presserester;

e) mængderne af olier, leveret af oliemøllen, parti for parti, med angivelse af grunden til leveringen og med angivelse af modtageren;

f) de mængder af presserester, der er anvendt i oliemøllen eller leveret af denne, parti for parti, med angivelse af grunden til disse arbejdsprocesser og, i tilfælde af levering, angivelse af modtageren.

2. Med forbehold af bestemmelserne i artikel 3, stk. 4, i forordning (EØF) nr. 2311/71 fører de virksomheder, der udvinder olie af presserester, og som er beliggende i de producerende medlemsstater, et dagligt lagerbogholderi, som i det mindste viser:

a) mængderne af indgåede presserester, parti for parti, og den oliemølle, hvorfra de hidrører;

b) den mængde olie, som indeholdes i de indgåede presserester;

c) mængderne af forarbejdede presserester;

d) mængderne af udvunden olie;

e) de mængder olier, der leveres af virksomheden, parti for parti, med angivelse af grunden til leveringen og med angivelse af modtageren;

f) de mængder udtømte presserester, der anvendes i virksomheden eller leveres af denne, parti for parti, med angivelse af grunden til disse arbejdsprocesser og, i tilfælde af levering, angivelse af modtageren.

3. Ved oliemængder som omhandlet i stykke 1 c) og stykke 2 d) forstås de mængder, som udvindes efter det i overensstemmelse med handelssædvaner foretagne fradrag for vægten af vand og af fremmedstoffer.

De i stykke 2 b) nævnte oliemængder bestemmes ved analyse efter den af medlemsstaterne fastlagte metode.

4. Oliemøllerne fører et særskilt lagerbogholderi, som i det mindste viser:

a) vedrørende de fra Grækenland eller tredjelande indførte oliven, de i stk. 1 nævnte oplysninger, med undtagelse af producenten;

b) vedrørende olier, der ikke er blevet udvundet i den pågældende oliemølle i løbet af året 1971/1972, de overførte lagerbeholdninger såvel som de indgåede og leverede mængder med angivelse af grunden til lagerbevægelsen og angivelse af henholdsvis afsender og modtager.

5. Med forbehold af bestemmelserne i artikel 3, stk. 4, i forordning (EØF) nr. 2311/71 fører de virksomheder, der udvinder olie af presserester, et særskilt lagerbogholderi, som i det mindste viser:

a) vedrørende de i artikel 1, stk. 2, litra e), i forordning nr. 136/66/EØF anførte produkter, der importeres fra Grækenland eller fra tredjelande, de i stykke 2 nævnte oplysninger, med undtagelse af den oliemølle, hvorfra disse produkter er leveret;

b) vedrørende de i artikel 1, stk. 2, litra e), i forordning nr. 136/66/EØF anførte produkter, der henhører under pos. 15.17 A i den fælles toldtarif, og som er produceret i Fællesskabet, de i stykke 2 nævnte mængder, med angivelse af afsendelsesstedet;

c) vedrørende olier, som ikke er blevet udvundet i den pågældende virksomhed i løbet af året 1971/1972, de overførte lagerbeholdninger såvel som de indgåede og leverede mængder med angivelse af grunden til lagerbevægelsen og angivelse af henholdsvis afsender og modtager.

Artikel 5

1. Hver olieproducent indgiver én dyrkningserklæring for de af hans bedrifter, som er beliggende i et af de i artikel 3, stk. 1, nævnte områder.

I tilfælde af at flere producenter er parthavere i en bedrift, indgives der kun én dyrtidserklæring for den pågældende bedrift; i dette tilfælde angives fulde navn for hver af parthaverne.

2. De producerende medlemsstater fastsætter skæringsdatoen for indgivelsen af dyrkningserklæringen.

Artikel 6

1. Dyrkningserklæringen skal navnlig indeholde:

a) anmelderens fulde navn og adresse;

b) bedriftens eller bedrifternes beliggenhed;

c) det med oliventræer beplantede areal;

d) det samlede antal faktisk dyrkede oliventræer;

e) antallet af frugtbærende oliventræer, hvis oliven normalt benyttes til andre anvendelser end til olieudvinding;

f) antallet af frugtbærende oliventræer, hvis oliven normalt benyttes til olieudvinding, med angivelse af antallet af oliventræer i renkultur og antallet af oliventræer i blandet kultur;

g) for hver af de to under punkt f) nævnte kulturtyper:
   - antallet af oliventræer i overrislingskultur,
   - og, såvidt muligt, de vigtigste sorter og vækstformer.

2. Medlemsstaterne kan lade de dyrkningserklæringer, der allerede er indgivet eller som skal indgives, supplere med matrikelnummeret på de bedrifter, der er genstand for den nævnte erklæring.

Artikel 7

1. I de producerende medlemsstater:

a) skal oliemøllerne undergives en stikprøvevis kontrol. Denne kontrol omfatter en repræsentativ procentdel af antallet af producerende oliemøller, idet der tages hensyn til deres driftsmetoder, produktionskapacitet og geografiske fordeling;

b) med forbehold af bestemmelserne i artikel 3, stk. 4, i forordning (EØF) nr. 2311/71 skal de virksomheder, der udvinder olie af presserester, undergives en kontrol fra det tidspunkt, hvor disse virksomheder åbner for modtagelse af presserester og indtil afslutningen af lagerbogholderiet vedrørende de olier, for hvilke der kan opnås støtte.

2. Den i stykke 1 nævnte kontrol vedrører navnlig:

a) overensstemmelsen mellem de bogførte og de virkelige lagerbeholdninger;

b) for så vidt angår udvindingsvirksomhederne, mængden og kvaliteten af de i artikel 1, stk. 2, litra e), i forordning nr. 136/66/EØF omtalte, indgåede og leverede produkter såvel som den indgåede og leverede mængde udvundne olie.

Artikel 8

1. De i artikel 6 i forordning (EØF) nr. 2311/71 nævnte indikativudbytter bestemmes i de forskellige produktionsområder på grundlag af de faktorer, der kan øve indflydelse på udbyttet af oliven og af olie.

2. Fastsættelsen af indikativudbytterne foretages på grundlag af de rettidigt indhentede oplysninger, senest dog på et af medlemsstaterne bestemt tidspunkt. Dette tidspunkt må ikke ligge senere end 15. juni 1972.

Artikel 9

Repræsentanter for erhvervskredse kan deltage i arbejdet i de til fastsættelse af indikativudbytterne udpegede organer samt den i artikel 7 i forordning (EØF) nr. 2311/71 nævnte kontrol.

Artikel 10

1. Kontrollen med ansøgningerne om støtte til jomfruolie foretages blandt andet:

a) ved at kontrollere overensstemmelse mellem de i ansøgningerne anførte mængder oliven og olie og de mængder, der figurerer i oliemøllernes lagerbogholderi;

b) ved at kontrollere overensstemmelse mellem de i ansøgningerne anførte mængder oliven og olie og de mængder, der fremgår af anvendelsen af indikativudbytterne på de pågældende dyrkningserklæringer.

2. Med forbehold af bestemmelserne i artikel 3, stk. 4, i forordning (EØF) nr. 2311/71 foretages kontrollen af ansøgningerne om støtte til olie af olivenbærme:

a) ved at kontrollere overensstemmelse mellem de i ansøgningerne anførte mængder olie og de mængder, der figurerer i de pågældende udvindingsvirksomheders lagerbogholderi;

b) ved at kontrollere overensstemmelse mellem de indgåede mængder af presserester, som figurerer i udvindingsvirksomhedernes lagerbogholderi, og de mængder, der er blevet sendt til dem af oliemøllerne;

c) ved at kontrollere overensstemmelse mellem den oliemængde, for hvilken der ansøges om støtte, med de mængder, der fremgår af anvendelsen af de i hver producerende medlemsstat efter område fastsatte gennemsnitlige industrielle udbyttesatser for olie af presserester på de presserester, af hvilke olien er blevet udvundet.

Artikel 11

Når det ikke er muligt at kontrollere overensstemmelsen mellem den i støtteansøgningen angivne mængde oliven og den mængde, der figurerer i det i artikel 4, stk. 1, nævnte bogholderi, fordi flere producenter sammen leverer oliven til oliemøllerne, træffer de kompetente organer bestemmelse om den mængde olie, for hvilken der kan opnås støtte.

Artikel 12

1. Hvis det følger af den i artikel 10, stk. 1, litra a), nævnte kontrol, at de i støtteansøgningen anførte mængder oliven eller olie er større end dem, der figurerer i det i artikel 4, stk. 1 nævnte bogholderi, eller hvis det følger af den i artikel 10, stk. 1, litra b) nævnte kontrol, at den i ansøgningen anførte mængde olie er større end den, der følger af anvendelsen af indikativudbytterne på dyrkningserklæringerne, træffer de kompetente organer, efter at have foretaget undersøgelse og efter eventuelt at have hørt de pågældende, bestemmelse om den mængde olie, for hvilken der kan opnås støtte.

2. Hvis det følger af den i artikel 10, stk. 2, nævnte kontrol:

a) at den i ansøgningen nævnte mængde olie er større end den, der figurerer i det i artikel 4, stk. 2, anførte bogholderi, eller

b) at de indgåede mængder olie af presserester, som figurerer i det ovennævnte bogholderi, er større end de mængder, der sendes af oliemøllerne, og som figurerer i det i artikel 4, stk. 1, anførte bogholderi, eller

c) at den i ansøgningen nævnte mængde olie er større end den, der følger af anvendelsen af de i artikel 10, stk. 2, litra c), nævnte udbyttesatser på de af den pågældende virksomhed modtagne presserester,

træffer de kompetente organer, efter foretagen undersøgelse og efter eventuelt at have hørt de pågældende, bestemmelse om den mængde olie, for hvilken der kan opnås støtte.

3. De producerende medlemsstater underretter Kommissionen om den anvendelse, der er blevet gjort af denne artikels bestemmelser.

Artikel 13

Når en producerende medlemsstat gør brug af den i artikel 3, stk. 4, i forordning (EØF) nr. 2311/71 hjemlede mulighed, er den mængde olie af presserester, for hvilken der kan opnås støtte, lig med 9,5 % af den mængde jomfruolie, som udvindes ved koldpresning af de oliven, hvorfra presseresterne stammer og hvortil ret til støtte anerkendes.

Artikel 14

1. I overensstemmelse med artikel 8, stk. 1 i forordning (EØF) nr. 2311/71 indfører hver medlemsstat en toldkontrolændring eller en forvaltningskontrol, der frembyder tilsvarende sikkerhed, med de i artikel 1, stk. 2, litra d) og e), i forordning nr. 136/66/EØF nævnte produkter, som indføres fra Grækenland eller fra tredjelande.

2. Det samme kontrolsystem finder anvendelse på de i artikel 1, stk. 2, litra d) og e), i forordning nr. 136/66/EØF nævnte produkter, der hidrører fra en anden medlemsstat, med undtagelse af dem, for hvilke det i overensstemmelse med artikel 16 godtgøres, at de ikke i den medlemsstat, fra hvilken de er udført, var undergivet den ovennævnte kontrolordning.

3. Kontrollen foretages indtil det tidspunkt, hvor den olie, som indeholdes i de produkter, der er undergivet denne kontrol, er behandlet således, at der ikke længere kan opnås støtte til den.

Artikel 15

1. For produkter, der er nævnt i artikel 15, stk. 1, i forordning nr. 136/66/EØF skal de olivenolieproducerende medlemsstater supplere den i artikel 14 nævnte kontrolordning med en sikkerhedsstillelse; de andre medlemsstater kan supplere den med en sådan sikkerhedsstillelse.

2. For hvert af de produkter, der er undergivet kontrol, er beløbet for sikkerhedsstillelsen lig med den 10 % forhøjede støtte til den i disse produkter indeholdte oliemængde. Denne mængde beregnes i overensstemmelse med bestemmelserne i artiklerne 6, 7, stk. 2, og 8, stk. 2, i Rådets forordning nr. 166/66/EØF af 27. oktober 1966 om de importafgifter, der gælder for olievenolie, som har gennemgået en raffineringsproces, såvel som for visse produkter, der indeholder olivenolie[1].

3. Sikkerheden kan stilles kontant eller i form af en kaution, der opfylder de af hver medlemsstat fastsatte kriterier.

4. Sikkerheden fortabes helt, dersom det ikke inden for en frist af fire måneder efter dens stillelse godtgøres, at den i de pågældende produkter indeholdte olie er blevet behandlet således, at der ikke længere kan opnås støtte til den.

Artikel 16

Bevis for, at produkterne ikke var underkastet den i artikel 14 nævnte kontrol i den medlemsstat, fra hvilken de er udført, kan kun føres ved at der for bestemmelsesmedlemsstatens kompetente myndigheder fremlægges enten et dokument T 2 som nævnt i artikel 39 i forordning (EØF) nr. 542/69 eller et dokument T 2 L som nævnt i artikel 1 i forordning (EØF) nr. 2313/69, og som i rubrik 31, foruden varebeskrivelsen, indeholder:

a) angivelse af varernes nettovægt;

b) en af følgende særlige bemærkninger:

»produit non importé des pays tiers ou de la Grèce«

»nicht aus Drittländern oder aus Griechenland eingeführtes Erzeugnis«,

»prodotto non omportato dai paesi terzi o dalla Grecia«,

»niet uit derde landen of Griekenland ingevoerd produkt«.

Artikel 17

Den olie, som indeholdes i de i artikel 14, stk. 1, nævnte produkter anses som værende blevet behandlet således, at den ikke længere kan opnå støtte i henhold til denne forordning, hvis det godtgøres, at de pågældende produkter er blevet:

---

[1] EFT nr. 197 af 29.10.1966, s. 3400/66.

- forarbejdet til olie, for hvilken der ikke kan ansøges om støtte,
- udført til tredjelande eller til Grækenland,
- sendt ud af en medlemsstats territorium med en anden medlemsstat som bestemmelsessted efter udstedelse af et dokument T 2 eller T 2 L, der ikke indeholder de i artikel 16 nævnte oplysninger,
- behandlet således, at de ikke længere kan forarbejdes til olie.

Artikel 18

Denne forordning træder i kraft på tredjedagen efter offentliggørelsen i *De Europæiske Fællesskabers Tidende.*

Denne forordning er bindende i alle enkeltheder og gælder umiddelbart i hver medlemsstat.

Udfærdiget i Bruxelles, den 22. november 1971.

På Kommissionens vegne
Franco M. MALFATTI
Formand